

Ширити передвиборне соціалістичне змагання

На стахановську вахту стають раціоналізатори

Серед робітників Молочанського об'єднаного заводу ім. Лепсе дедалі ширше розгортається соціалістичне змагання на честь виборів до Верховної Ради СРСР.

Чудових успіхів домоглися раціоналізатори в минулому році. Подані ними і запроваджені у виробництві понад 40 раціпропозицій, заощадили заводі десятки тонн матеріалів і спривили високо піднесли продуктивність праці, дали 220 тисяч карбованців економії.

Над важливим завданням працюють раціоналізатори в передвиборні дні. Вони розробляють і вдосконалюють технологічні проєкти по переведенню збору тачанок та бідарок на потокове виробництво. Раціоналізатори вирішили виконати цю роботу до дня виборів — 12 березня.

У передовиків-новаторів слова не розходяться з ділом. Раціоналізатори Григорій Шкула, Леонід Кошлов та Олексій Савкін виконують виробничі норми на 170—200 процентів.

Я. ВЕРЕШАГА,
начальник планово-економічного відділу заводу ім. Лепсе.

ТРУДОВІ ПЕРЕМОГИ МЕХАНІЗАТОРІВ

Ставили на стахановську вахту на честь виборів, ремонтники нашого радгоспу вже полагодили 7 тракторів. Останні 3 машини будуть прийняті до 10-го лютого.

Слюсар Петро Лібєць на збірці поршневих груп та залізці підшипників виконує по півтори норми. На 5 днів раніше графіку в ряд справних машин поставив свій трактор водій Григорій Трегуб.

Ф. КАЛАШНИКОВ,
директор радгоспу „Скалістий“.

Вінницька область. Колгоспники артіль „День урожаю“. Вінницького району, провадять снігозатримання. На знімку: бригада М. І. Грушенка розставляє щити. Фото Е. Копіта. Прескільце ТАРС.

В промартілі „Технік“

Велике виробниче і політичне піднесення панує в ці дні в цехах промартілі „Технік“. Робітничий колектив зобов'язався до дня виборів радянського парламенту — 12 березня виконати квартальну програму, і випустити додатково на десятки тисяч карбованців запасних деталей для сільськогосподарських машин.

Стахановці механічного цеху слюсари Іван Лой та Іван Туліка щодня виконують змінні завдання на 170—180 процентів. По півтори норми на формуванні деталей дають і ли-

варники Петро Записний та Микола Харченко. В надурочні години вони виготовляють до тракторів гнізда заднього корінного підшипника, корпус підшипника муфти зчиплення, гнізда підшипників піввісі переднього колеса та інші деталі. На 4,5 тисяч карбованців відпущено різних тракторних деталей Молочанській МТС. Майже стільки одержали їх великотомаські механізатори та ремонтники Пришибської міжрайонної машинно-тракторної майстерні.

Ф. КУЦЬ.

Наші зобов'язання

У соціалістичне змагання за достойну зустріч дня виборів до Верховної Ради Союзу РСР включилися механізатори й нашої тракторної бригади. Ми взяли на себе конкретні зобов'язання по виробуванню високого врожаю всіх сільськогосподарських культур в 1950 році. Зокрема, ми вирішили боротися за 22 центнери озимини з гектара, за 49 центнерів ку-

куруди, за 20 центнерів соянишки і т. д.

Весняну сівбу в колгоспі ім. Тельмана проведемо в кращі агротехнічні строки, при високій якості робіт. Для цього трактористи дали слово добре підготувати свої машини.

Ів. ШЕВЧЕНКО,

бригадир тракторної бригади.
В. Токмацької МТС.

Вечорами на виборчій дільниці

Навіть тоді, коли на землю спадають вечірні сумерки, на широких, освітлених електричним світлом, вулицях колгоспу ім. Сталіна людно. З усіх кінців села до виборчої дільниці безперервно йдуть виборці.

...Ось світла й затінна кімната. Чепурно побілені стіни прикрашені лозунгами, плакатами, портретами вождів більшовицької партії і радянської держави, географічними картами, схемами розположень десятків застелених скатертями, — квіти, акуратно розкладено газети, журнали, художню і політичну літературу. Це агітпункт. З перших днів підготовки до виборів він став центром агітаційно-масової і політичної роботи серед населення. Вечорами тут збираються десятки виборців.

Вони слухають бесіди агітаторів, цікаві радіопередачі, читають літературу. Часто між присутніми зав'язуються живі розмови. А коли до них прислунається голос агітатора, вони перетворюються на захоплюючу бесіду. Агітатори розповідають односельчанам про великі завовування радянського народу

за роки сталінських п'ятирічок, про права і обов'язки радянських громадян, проголошені Сталінською Конституцією.

Цікаві, залушевні бесіди провадять агітатори Григорій Руденко, Сергій Биченко, вчителька тт. Ярмакова, Кравченко та інші. Вони наводять десятки переконливих фактів з життя свого колгоспу.

Ще не так давно в селі світили газовими каганцями і навіть капілками. Тепер в кожній хаті колгоспника, в громадських будівлях і на вулицях горять лампочки Ілліча, проведено радіо.

В минулому році колгосп домогся небувалих успіхів — став мільйонером. За 1949 рік прибутки складають 1 мільйон 13 тисяч 822 карбованці. Висока вартість колгоспного трудового. Лише грошми видано понад 7 карбованців.

Достаток і культура прийшли в хати трударів колгоспного села. Передові люди артіль Мусій Лебідь, Іван Мизин, сестри Тетяна і Харитина Сердюк, чабан Костянтин Яковенко і інші одержують на зароблені

трудодні по 7,5—8 тисяч карбованців, хліб та інші продукти.

Про всі ці досягнення, які стали можливими для колгоспників за умов міцного колгоспного ладу, широко розповідають агітатори селянам. Крім бесід про нашу Батьківщину, вони розказують і про тяжке, безпробітне життя трудящих капіталістичних країн, про великі зміни, що сталися в державах народної демократії.

Високим авторитетом на десятках корпсуються агітатори Руденко Софія, Січка Раїса, Шмалько Марія. Їх бесіди сповнені цікавими фактами про минуле, сучасне і майбутнє нашої країни, про кращих, передових людей промисловості і сільського господарства, піднімають хліборобів на боротьбу за підготовку достойної зустрічі всенародному святу — дню виборів до Верховної Ради СРСР, на завоювання нових трудових успіхів в 1950 році.

Ів. СІРЕНКО.

В. Токмацька перша виборча дільниця.

Більшовицьким ШЛЯХОМ

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих Запорізької області

№ 10 (3467) | Четвер, 2 лютого 1950 року. Ціна 15 коп.

По-більшовицькому розгортати масово-політичну роботу серед населення

Настав період напруженої роботи партійних, радянських і громадських організацій по підготовці до виборів Верховної Ради Союзу РСР. У наступних виборах, як і в минулих, весь наш народ ще й ще раз продемонструє свою морально-політичну єдність, свою згуртованість навколо рідної більшовицької партії і великого Сталіна, свою готовність зробити все для досягнення великої мети — повного торжества комунізму в нашій країні.

Підготовка до виборів верховного органу влади в районі проходить в умовах великого політичного піднесення. В розпалі соціалістичне змагання за здобуття нових виробничих перемог. Робітники промислових підприємств, МТС і радгоспів, колгоспники і колгоспниці, стаючи на стахановську вахту, присвячену дню виборів, беруть на себе нові, підвищені зобов'язання. Завдання партійних, комсомольських і профспілкових організацій, всіх керівних працівників всебічно підтримувати і організовувати це змагання, широко пропагувати передові методи праці, швидко усувати недоліки. 12 березня — день виборів до Верховної Ради Союзу РСР — ми повинні відзначити достроковим виконанням виробничих планів, ще більшим поліпшенням якості виготовляємої продукції, додатковими надплановими нагромадженнями.

Величезні завдання стоять перед партійними, комсомольськими і профспілковими організаціями в справі розгортання масово-політичної роботи. Треба ще раз переглянути склад агітаторів, обладнати агітпункти на виборчих дільницях. Причому, обладнати так, щоб у них було в достатку книг, газет і журналів, лозунгів, плакатів і транспорантів, меблів, ігор і музики, тепла і затишку, щоб вони приваблювали до себе виборців і стали центром політичної роботи се-

ред населення, щоб кожен трудячий одержав тут відповідь на любе незрозуміле питання.

Серйозну увагу слід приділити питанню організації агітаційної роботи на десятках хатках. Вечорами, тісному колу людей, об'єднаних десятках хаткою, агітатори повинні розповісти про величезні перетворення, які пройшли в нашій країні за роки радянської влади, допомогти їм краще й глибше зрозуміти політику нашої партії. Вся масово-політична агітація повинна бути спрямована на ще більше підняття гордості радянських людей за свою Вітчизну, на дальший розвиток радянського патріотизму, дружби народів, на виховання ще більш палкої любові до героїчної партії Леніна — Сталіна.

Важливіше місце у всій агітаційно-пропагандистській роботі парторганізацій у зв'язку з виборами повинно зайняти роз'яснення Конституції СРСР, Положення про вибори до Верховної Ради СРСР та досягнень країни, республіки, області, району, міста, села, завойованих у результаті переможного будівництва комунізму.

Виборча кампанія — серйозний політичний екзамєн для всіх наших партійних органів, для кожної парторганізації, кожного комуніста. Під час таких масових політичних кампаній, якою з'являється вибори, особливо видно боездатність кожної парторганізації, її вміння спиратися на безпартійний актив, міцність її зв'язку з масами.

Бюро райкому КП(б)У вже затвердило довірених осіб, завідуючих агітпунктами, розкріпило парторганізації за виборчими дільницями. Отже, в нас є все для того, щоб по-більшовицькому розгорнути масово-політичну і організаційну роботу, забезпечити нову блискучу перемогу непорушного сталінського блоку комуністів і безпартійних.

Доповідь для батьків

Колектив учителів Велико-токмацької початкової школи № 13 тримає міцний зв'язок з батьками, діти яких вчать в школі. Тут часто проводяться батьківські збори. На них вирішується ряд важливих питань. Вчителі неоднаразово

організували для батьків бесіди, лекції та доповіді. Остання доповідь на тему «Сталінська Конституція — найдемократичніша в світі» була зроблена вчителем Михайлом Павловичем Золотарьовим. Її прослухали 108 чоловік.

Розвивати всі галузі господарства

На звіт правління та ревізійної комісії з 115 прапездатних прибуло 84. Ті, що не прийшли, були зайняті «невідкладними» справами: жінки смажили свинину, розливали холодець, а деякі чоловіки рубали дрова, ввозили столи для «урочистої» вечері.

—Коротко кажучи,—константував перед зрідженою аудиторією загальних зборів голова т. Руденко,—за 1949 сільськогосподарський рік наша артіль домоглася чималих успіхів. Взяти хоча б садівництво. Ця галузь господарства перекрыла планові передбачення.

Широко зупинився доповідач й на кількісному складі тваринництва. А ось про якісний склад, його продуктивність згадав мимоходом, хоч слід було б на цьому зупинитись детальніше. Маючи чистопорідних корів, міцну кормову базу, колгосп державні планові завдання по удою не виконав. Низький добовий приріст поросят, телят. На конях легко полічили ребра. Вони худі, знесилени—страм з двору вліхати.

Про високопродуктову галузь—городництво було згадано між іншим.

Колгоспний город—вузьке місце артіль «30-річчя ВЛКСМ». Затрати великі—прибутки мізерні. Щоб не бути голословним, зупинемося на цифрах врожайності.

Картоплі артіль збрала по 27 центнерів, проти 80 по плану. Завдання по врожайності капусти виконано на 10 процентів, помідор—на 12, столових буряків—на 25 процентів.

Артіль навіть не розраховувалася з державою по обов'язкових поставках овочів.

В дебатах на звітну доповідь першим бере слово бригадир городньої бригади тов. Тарасенко.

—Наш город,—схвильовано говорить виступаючий,—займає прибережну смугу Молошої. Родючі чорноземи! В додаток—задалегідь було придбано до-

шувальну установку, першосортний посівний матеріал, закладено парники. Але керівники колгоспу й прикріплені до моєї бригади член правління т. Іщенко мало цікавились цією галуззю господарства. Гірше—мішали в роботі. Людей перекидали в інші бригади. Через це розсаду висаджували перерослу, не всі культури були прополені. Сам голова колгоспу Лука Семенович від поливки й до збирання не навідувався в бригаду.

Глибоко висвітлив причини низької врожайності зернових колгоспник Володимир Ганус. В своєму виступі він наводить ряд фактів, коли бригадири й правління не підтримували передової ініціативи. Ланкові протягом зими невтомно, грам за грамом, збирали цінні місцеві добрива—пташиний послід та золу. Прийшла весна, і ці добрива висипали на смітники.

Знеосібка, порушення бригадної і ланкової системи, ігнорування відрядності, штурмівщина—ось з стількох причин цього правління. Хвилюючі колгоспників питання залишилися на зборах нерозв'язаними.

Я. ТРОХИМЕНКО.

Вивчаємо радянський виборчий закон

Агітколлектив промартілі «Победа» складається з 18 агітаторів. Всі вони закріплені за десятихатками і регулярно проводять заняття по вивченню «Положення про вибори до Верховної Ради СРСР» та Сталінської Конституції.

Агітатори Микола Заболотний та Оксана Кот для виборців своїх десятихаток прочитали лекцію на тему «Сталінська Конституція—найдемократичніша конституція в світі».

За участю агітаторів зразково обладнано агітпункт. Він забезпечений достатньою кількістю лозунгів, плакатів. Є бібліотека художньої та політичної літератури, в якій налічується понад тисячу книг.

І. ЗАКАРЛЮКА,

голова промартілі «Победа».

Лекція для молодих виборців

Для молодих виборців 163 виборчої дільниці, адвокат т. Слуцький прочитав лекцію на тему: «Виборча система соціалістичної держави». На багаточисленні питання слухачів він дав вичерпну відповідь.

В. КОШЕЛЬНИК.

У колгоспах Львівщини підводяться підсумки 1949 господарського року.

На знімку: ревізійна комісія колгоспу ім. Сталіна, Ново-Мілятинського району, в складі (зліва направо голови) т. Бойко та членів тт. Дігтяра і Демкова готують звітну доповідь.

Фото Б. Васютинського.

(Прескльіше РТАУ).

НАРОДНИЙ ГЕРОЙ

(До 85-річчя з дня народження М. В. Фрунзе)

Михайло Васильович Фрунзе народився у місті Пшпеку (тепер місто Фрунзе) в 1885 році в родині військового фельдшера. В 1904 році він блискуче закінчив гімназію, одержавши золоту медаль. Приїхавши до Петербурга, він став учитися у Політехнічному інституті. Тут Фрунзе вступив до партії більшовиків і став професіоналом-революціонером.

У 1905 році, за вказівкою партії, М. В. Фрунзе працював у найбільшому промисловому районі—Іваново-Вознесенську. Він був одним з організаторів знаменитого страйку текстильників, в якому на заклик більшовиків взяли участь коло 45 тисяч робітників.

Михайло Васильович пройшов сувору школу більшовика-підпільника. Тяжкі випробування загартували характер і волю палкого революціонера. Починаючи з 1904 року, він неодноразово зазнавав арештів. На початку 1907 року він був засуджений до смертної кари через повстання. Через цілковиту відсутність доказів і явне порушення правил судочинства, вирок був скасований і був призначений новий суд. Але і вдруге суд знову засудив Фрунзе до смертної кари. Під тиском громадського обурення царський уряд змушений був замінити смертну кару багаторічною каторгою.

Наприкінці 1914 року Фрунзе було звільнено з каторжної тюрми і заслано на вічне поселення в село Манзурка, Верхолєнського повіту, Іркутської губернії.

На поселенні Фрунзе був знову арештований. По дорозі до іркутської тюрми йому вдалося втекти. Партія послала Фрунзе на фронт для роботи серед солдатів. Фрунзе встановив зв'язки з більшовиками в частині армії, постачав їм революційну літературу, створював підпільні більшовицькі організації в армії і керував ними.

У серпні 1917 року партія послала Фрунзе в Шую, де він був обраний головою Ради.

Під час громадянської війни Фрунзе став зразковим військовим організатором, талановитим полководцем.

Товариші Ленін і Сталін дали Фрунзе на найвідповідальніші ділянки фронту для керівництва бойовими операціями. В 1918 року Фрунзе був призначений командуючим 4-ю армією Східного фронту. Обстановка була тяжкою. У формуванні частин почувалась зрадницька політика Троцького. Злочинно порушували вказівки партії, Троцький докидав до армії куркулів і торговців, підбирав ненадійний командний склад. Фрунзе твердо розумів навів революційний порядок.

Партія поклала на Фрунзе завдання—організувати Південну групу і пробитися на з'єднання військами Червоної Армії Туркестану. Всю роботу М. В. Фрунзе в цей час провадив з В. В. Бишевим. Керовані Фрунзе війська не знали поразок. Його умовили Колчак відступити з усім Східному фронту, зберігаючи великих втрат. Колчак розгромлений.

У вересні 1920 року Фрунзе був призначений командуючим Південним фронтом, де добили перемоги над Врангелем.

Радянський уряд по достоїнству оцінив блискуче керівництво військами і особисту хоробрість Фрунзе. Він був нагороджений двома орденами Червоного Прапора, революційною золотою зброєю (шаблею) з написом «За родною героєві».

З березня 1924 року Фрунзе був призначений заступником через рік Народним комісаром військово-морських справ і головою Реввійськради Союзу РСР.

Михайло Васильович Фрунзе був талановитим учнем товариша Сталіна. Він блискуче застосував принципи сталінської тактико-стратегії. Безстрашність і хоробрість поєдналися в ньому з безмежним спокоєм і твердістю вольового командира.

Видатний діяч більшовицької партії М. В. Фрунзе помер 1 жовтня 1925 року.

Пам'ять про нього вічно живе в наших серцях.

С. ТИХВІНСЬКИЙ

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ

„Забезпечте школу паливом“

Під таким заголовком у нашій газеті від 12 січня цього року був надрукований допис, в якому говорилось про те, що в селі Скелєвате школа не забезпечена паливом.

Як повідомив редакцію заступник голови виконкому райради

депутатів трудящих тов. Пам'ять, факти, наведені в дописі, ствердилися. Виконком райради депутатів трудящих зобов'язав правління артіль ім. Петровського і сільську Раду негайно завезти до школи паливо на весь навчальний сезон.

БЕСІДИ З ВИБОРЦЯМИ

Буржуазна демократія—це демократія для капіталістів і поміщиків

Радянська виборча система—найдемократичніша в світі. Вона забезпечує кожному громадянину нашої країни цілковиті можливості здійснювати свої права—обирати і бути обраним до органів державної влади.

Інше становище в країнах, де фабрики, заводи, земля, державна влада належать капіталістам і поміщикам. Там буржуазія на словах проголосила демократію. Але що собою являє буржуазна демократія? Володимир Ілліч Ленін писав, що буржуазна демократія є «раєм для багатих, пасткою і обманом для експлуатованих, для бідних».

Ця пастка, цей обман особливо видні на прикладах того, як у капіталістичних країнах провадяться вибори до органів державної влади. Буржуазна виборча система не дає трудящим можливості здійснити свою волю на виборах. Шляхом всіляких обмежень і перешкод

приклад, у Мексиці, Аргентині, Колумбії, Єгипті, позбавлені виборчих прав жінки.

Багато різних обмежень і перешкод існує і у Франції. Там густонаселені робітничі райони посилають до парламенту стільки ж депутатів, скільки і малонаселені райони, в яких проживає буржуазія. У Швеції, Данії, Аргентині вибори є не прямими, тобто провадяться через виборників. Це дає можливість буржуазії протягувати в парламент потрібних їй реакційно-настроєних політиканів.

Різні махінації, обман, погрози і насильство—все плекається капіталістами в хід, щоб мільйони простих людей не брали участі у голосуванні. У виборах до англійського парламенту в 1945 році не брало участі понад 8 мільйонів чоловік, або 25 процентів виборців. У Сполучених Штатах Америки на останніх виборах до конгресу (парламенту) голосувало тільки 37,5 процента виборців, а на виборах президента в 1948 році не брало участі 50 мільйонів чоловік.

Буржуазна демократія обіцяє трудящим всілякі «свободи».

Який же вигляд мають вони, ці буржуазні «свободи» на ділі?

Буржуазія та її прислужники, які називають себе соціалістами, багато говорять про так звану «свободу друку». Але це тільки обман народу. На ділі всі друкарні, фабрики, які виготовляють друкарський папір, телеграфні агентства, які посилають редакціям газет інформації, належать капіталістам. Видавці газет, літератури купують за гроші продавців журналістів, щоб вони своєю брехливою інформацією обманювали простих людей, писали проте, що вигідно капіталістам і поміщикам.

Буржуазія та її прислужники багато говорять про «свободу слова» в капіталістичних країнах. Але ця «свобода»—теж пустий звук. Товариш Сталін підкреслював, що робітничий клас капіталістичних країн позбавлений можливості мати в своєму розпорядженні приміщення для зборів. Але й тоді, коли робітничі організації і приміщення наймають, фашистські молодчики часто чинять провокаційні вилазки, намагаючись зірвати збори.

Чинять також напади і окремих борців за мир проти війни. Характерний випадок стався торік в відомому американському негритянському місті, борцем за мир і демократію Полем Робсоном, який, повернувшись до США після поїздки до нашої країни, виступав на мітингу в Гарлемі (в негритянському районі Нью-Йорка), фашистські хулігани, що перебувають під покровительством банкірів з Уолл-стріту, намагалися вбити його. Та ж спробу вони зробили і в час його концерту в Пітсбурзі.

В країнах капіталізму, особливо в США, за кожне слово, виголошене на зборі миру, демократії і соціалізму, передових людей переслідують, арештовують і судять.

Такі факти, що виражають антинародну суть буржуазної фальшивої демократії. Ці факти зривають овечу маску гуманістичної морди імперіалістичного звіра—найлютішого ворога всіх трудящих.

В. ПІТЕНКО